

31978L0686

L 233/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

24.8.1978

SMĚRNICE RADY

ze dne 25. července 1978

**o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů
obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb**

(78/686/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

vzhledem k tomu, že na základě Smlouvy nesmějí členské státy poskytovat žádnou podporu, která by mohla narušit podmínky práva usazování;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 49, 57, 66 a 235 této smlouvy,

vzhledem k tomu, že čl. 57 odst. 1 Smlouvy stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci; že cílem této směrnice je uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, které umožňují přístup k činnostem zubních lékařů, a rovněž uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů;

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že pokud se týká odborné přípravy odborných zubních lékařů, je vhodné přistoupit ke vzájemnému uznávání dokladů o vzdělání a odborné přípravě, tvoří-li tyto doklady podmínku získání odborného označení, aniž by však byly podmínkou přístupu k činnosti odborného zubního lékaře;

vzhledem k tomu, že podle Smlouvy je od konce přechodného období zakázána veškerá diskriminace na základě státní příslušnosti v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb; že takto provedená zásada národního zacházení se zejména použije při vydávání povolení případně požadovaného pro přístup k činnostem zubních lékařů a rovněž pro zápis do profesních organizací či sdružení nebo členství v nich;

vzhledem k tomu, že se přesto zdá být žádoucí přijmout určitá ustanovení směřující k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb zubních lékařů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné s ohledem na současné rozdíly mezi členskými státy v počtu odborností v zubním lékařství a ve způsobu a délce vzdělání umožňujícím jejich získání stanovit určitá koordinační opatření s cílem umožnit členským státům přistoupit k vzájemnému uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci; že tato koordinace je předmětem směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností zubních lékařů ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 4.8.1970, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 36, 28.3.1970, s. 17.

⁽³⁾ Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 10.

vzhledem k tomu, že i přestože výše zmíněná koordinace nevede k harmonizaci všech předpisů členských států týkajících se vzdělání odborných zubních lékařů, je nicméně vhodné přistoupit ke vzájemnému uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů, které nejsou společné všem členským státům, aniž je vyloučena možnost pozdější harmonizace v této oblasti; že bylo stanoveno v této věci, že je třeba omezit uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů odborných zubních lékařů pouze na ty členské státy, ve kterých je dotyčná odbornost upravena;

vzhledem k tomu, že pokud se týká akademického titulu, je vhodné povolit jeho užívání pouze v jazyce členského státu původu nebo posledního usazení, neboť směrnice o vzájemném uznávání diplomů nutně nezavádí věcnou rovnocennost vzdělání, kterého se tyto diplomy týkají;

vzhledem k tomu, že pro usnadnění uplatňování této směrnice vnitrostátními orgány mohou členské státy stanovit, že oprávněné osoby, které splňují podmínky vzdělání požadované touto směrnicí, zároveň se svým dokladem o vzdělání a odborné přípravě předloží osvědčení příslušných orgánů země původu nebo posledního usazení prokazující, že daný doklad o vzdělání a odborné přípravě je dokladem ve smyslu této směrnice;

vzhledem k tomu, že v případě poskytování služeb by požadavek na zápis v profesních organizacích či sdruženích nebo na členství v nich, které by byly vázány na stálou a trvalou povahu činnosti vykonávané v hostitelském členském státě, představoval pro poskytovatele nespornou překážku, neboť ten vykonává svou činnost dočasně; že je třeba tento požadavek zrušit; že v tom případě je však třeba zajistit kontrolu profesní kázně, což spadá do pravomoci těchto profesních organizací či sdružení; že je z těchto důvodů vhodné stanovit možnost uložit oprávněné osobě povinnost oznámit poskytování služeb příslušnému orgánu hostitelského členského státu, aniž je dotčeno použití článku 62 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že v souvislosti s podmínkou bezúhonnosti a dobré pověsti je vhodné rozlišovat mezi požadavky, které je třeba splnit při přístupu k profesionální činnosti, a mezi požadavky pro výkon této činnosti;

vzhledem k tomu, že pokud jde o činnosti zubních lékařů, kteří je vykonávají v pracovním poměru, neobsahuje nařízení Rady EHS č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracov-

níků uvnitř Společenství ⁽¹⁾ žádná zvláštní ustanovení týkající se bezúhonnosti a dobré pověsti, profesní kázně nebo používání označení pro tato povolání; že se podle členských států dotyčná pravidla vztahují nebo mohou vztahovat jak na osoby v pracovním poměru, tak na osoby samostatně výdělečně činné; že výkon činností zubního lékaře je nebo bude ve všech členských státech podmíněn získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci zubního lékaře; že tyto činnosti vykonávají jak samostatně výdělečně činné osoby, tak osoby v pracovním poměru, případně osoby vykonávající tuto činnost v průběhu své profesionální dráhy v obou postaveních; že pro plnou podporu volného pohybu těchto odborníků uvnitř Společenství se zdá být nezbytné rozšířit působnost této směrnice i na zubní lékaře v pracovním poměru;

vzhledem k tomu, že povolání zubních lékařů není v Itálii dosud upraveno; že je proto nezbytné poskytnout Itálii dodatečnou lhůtu k uznávání diplomů zubních lékařů vydaných v jiných členských státech;

vzhledem k tomu, že z těchto okolností rovněž vyplývá, že držitelé diplomů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství vydaných v Itálii nemohou získat potvrzení splňující požadavky článku 19 této směrnice;

vzhledem k tomu, že za těchto okolností je nutné na jedné straně odložit povinnost Itálie uznávat diplomy vydané jinými členskými státy a na straně druhé povinnost členských států uznávat diplomy vydané v Itálii a uvedené v článku 19,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na činnosti zubních lékařů vymezené v článku 5 směrnice 78/687/EHS a vykonávané pod těmito označeními:

— ve Spolkové republice Německo:
Zahnarzt,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

— v Belgii:
licencié en science dantaire/licentiaat in de tandheelkunde,

— v Dánsku:
tandlæge,

— ve Francii:
chirurgien-dentiste,

— v Irsku:
dentist, dental practitioner nebo dental surgeon,

— v Itálii:
označení oznámí Itálie členským státům a Komisi ve lhůtě stanovené v čl. 24 odst. 1,

— v Lucembursku:
médecin-dentiste,

— v Nizozemsku:
tandarts,

— ve Spojeném království:
dentist, dental practitioner nebo dental surgeon.

2. osvědčení příslušných orgánů Spolkové republiky Německo dokládající, že diplomy vydané po 8. květnu 1945 příslušnými úřady Německé demokratické republiky jsou uznány za rovnocenné dokladu zmíněnému výše v bodě 1;

b) v Belgii:

„diplôme légal de licencié en science dentaire/wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde“ (úřední diplom absolventa studia zubního lékařství) vydávaný lékařskými fakultami vysokých škol nebo ústřední zkušební komisí nebo státními zkušebními komisemi pro vysokoškolské studium;

c) v Dánsku:

„bevis for tandlægeeksamen (kandidateksamen)“ (diplom zubního lékaře) vydaný školami zubního lékařství doplněný potvrzením o výkonu funkce asistenta po stanovenou dobu vydaný „Sundhedsstyrelsen“ (státní úřad zdraví);

d) ve Francii:

1. „diplôme d'État de chirurgien-dentiste“ (státní diplom chirurga-zubního lékaře) vydávaný do roku 1973 fakultami lékařství a farmacie vysokých škol;

2. „diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire“ (státní diplom o vzdělání v zubní chirurgii) vydávaný vysokými školami;

e) v Irsku:

diplomy

— Bachelor in Dental Science (B. Dent. Sc.)

— Bachelor of Dental Surgery (BDS) nebo

— Licentiate in Dental Surgery (LDS)

vydávané vysokými školami nebo Royal College of Surgeons in Ireland;

f) v Itálii:

diplom, jehož označení sdělí Itálie členským státům a Komisi ve lhůtě uvedené v čl. 24 odst. 1;

g) v Lucembursku:

„diplôme d'État de docteur en médecine dentaire“ (státní diplom zubního lékaře) vydávaný státní zkušební komisí;

h) v Nizozemsku:

„universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen“ (vysokoškolské osvědčení dokládající úspěšné složení zkoušky zubního lékaře);

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOSAŽENÉ KVALIFIKACI ZUBNÍCH LÉKAŘŮ

Článek 2

Každý členský stát uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, které jsou vyjmenovány v článku 3, vydané státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu s článkem 1 směrnice 78/687/EHS a přiznává těmto dokladům na svém území, pokud se jedná o přístup k činnosti zubního lékaře a jejich výkon, stejné účinky, jaké mají diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Článek 3

Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 2 jsou

a) ve Spolkové republice Německo:

1. „Zeugnis über die zahnärztliche Staatsprüfung“ (osvědčení o státní zkoušce zubního lékaře) vydané příslušnými orgány;

i) *ve Spojeném království:*

diplomy:

- Bachelor of Dental Surgery (BDS nebo B. Ch. D.) nebo
- Licentiate in Dental Surgery (LDS)

vydávané vysokými školami nebo royal colleges.

KAPITOLA III

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOSAŽENÉ KVALIFIKACI ODBORNÝCH ZUBNÍCH LÉKAŘŮ SPOLEČNĚ DVĚMA NEBO VÍCE ČLENSKÝM STÁTŮM

Článek 4

Každý členský stát, jehož právní a správní předpisy upravují tuto oblast, uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů v ortodoncii a ústní chirurgii vydávané státním příslušníkům členských států jinými členskými státy v souladu s články 2 a 3 směrnice 78/687/EHS, které jsou vyjmenovány v článku 5 této směrnice, a přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Článek 5

Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 4 jsou:

1. Ortodoncie

— *ve Spolkové republice Německo:*

„fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie“ (osvědčení v ortodoncii) vydávané „Landeszahnärztekammern“ (komora zubních lékařů spolkových zemí),

— *v Dánsku:*

„bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti“ (osvědčení o udělení označení odborného zubního lékaře v ortodoncii) vydávané „Sundhedsstyrelsen“ (státní úřad zdraví),

— *ve Francii:*

„le titre de spécialiste en orthodontie“ (doklad odborníka v ortodoncii) vydávaný příslušným orgánem uznaným pro tento účel,

— *v Irsku:*

„certificate of specialist dentist in orthodontics“ (diplom zubního lékaře odborníka v ortodoncii) vydávaný příslušným orgánem uznaným pro tento účel příslušným

ministrem,

— *v Nizozemí:*

„getuigschrift van erkenning en inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister“ (osvědčení potvrzující, že zúčastněná osoba je uznána a zapsána jako odborník v ortodoncii v seznamu odborníků) vydávané „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)“ (komise pro registraci odborníků),

— *ve Spojeném království:*

„certificate of completion of specialist training in orthodontics“ (osvědčení o ukončení odborného vzdělání v ortodoncii) vydávané příslušným orgánem uznaným pro tento účel.

2. Ústní chirurgie

— *ve Spolkové republice Německo:*

„fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie“ (osvědčení ústního chirurga) vydávané „Landeszahnärztekammern“ (komory zubních lékařů „Länder“),

— *v Dánsku:*

„bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi“ (osvědčení o udělení označení odborného zubního lékaře v nemocničním zubním lékařství) vydané „Sundhedsstyrelsen“ (státní úřad zdraví),

— *v Irsku:*

„certificate of specialist dentist in oral surgery“ (diplom odborného zubního lékaře v ústní chirurgii) vydaný příslušným orgánem uznaným pro tento účel příslušným ministrem,

— *v Nizozemsku:*

„getuigschrift van erkenning en inschrijving als kaagchirurg in het Specialistenregister“ (osvědčení potvrzující, že zúčastněná osoba je uznána a zapsána jako odborník v ústní chirurgii do seznamu odborníků) vydávané „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)“ (komise pro registraci odborníků),

— *ve Spojeném království:*

„certificate of completion of specialist training in oral surgery“ (osvědčení o ukončení odborného vzdělání v ústní chirurgii) vydané příslušným orgánem uznaným pro tento účel.

Článek 6

1. Hostitelský členský stát je oprávněn požadovat od státních příslušníků členských států, kteří usilují o získání některého

z diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů, které nejsou vydávány v členském státě původu nebo posledního usazení, aby splnili podmínky odborné přípravy stanovené jeho vlastními právními a správními předpisy.

2. Hostitelský členský stát však bere v úvahu celou dobu nebo část doby odborné přípravy, které dosáhli státní příslušníci uvedení v odstavci 1 a které dokládá diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušnými orgány členského státu původu nebo posledního usazení, odpovídá-li délka této odborné přípravy délce, kterou hostitelský členský stát požaduje pro dotýcnou specializovanou odbornou přípravu.

3. Příslušné orgány a subjekty hostitelského členského státu po ověření obsahu a délky specializované odborné přípravy dotýčné osoby na základě předložených diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci tuto osobu informují o délce dodatečného studia a o oblastech, které zahrnuje.

KAPITOLA IV

NABYTÁ PRÁVA

Článek 7

1. Každý členský stát uzná jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v článku 1 směrnice 78/687/EHS, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci zubního lékaře, které byly vydány těmito členskými státy před provedením směrnice 78/687/EHS a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotýcné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

2. Každý členský stát uzná jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v člancích 2 a 3 směrnice 78/687/EHS, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů, které byly vydány těmito členskými státy před provedením směrnice 78/687/EHS. Hostitelský členský stát však může požadovat, aby diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci byly

doplněny osvědčením vydaným příslušnými orgány nebo subjekty členského státu původu nebo posledního usazení, které dokládá výkon činnosti odborného zubního lékaře po dobu odpovídající dvojnásobku rozdílu mezi délkou specializované odborné přípravy v členském státě původu nebo posledního usazení a minimální délkou studia stanovenou ve směrnici 78/687/EHS, jestliže tato doba nedosahuje minimální délky odborné přípravy stanovené v článku 2 směrnice 78/687/EHS.

Požadoval-li však hostitelský členský stát před provedením této směrnice minimální délku odborné přípravy kratší, než je délka stanovená v článku 2 směrnice 78/687/EHS, může být rozdíl zmíněný v prvním pododstavci určen pouze na základě minimální délky odborné přípravy stanovené v uvedeném státě.

KAPITOLA V

UŽÍVÁNÍ AKADEMICKÝCH TITULŮ

Článek 8

1. Aniž je dotčen článek 17, zajistí hostitelské členské státy, aby státním příslušníkům členských států, kteří splňují podmínky stanovené v člancích 2, 4, 7 a 19, bylo uznáno právo užívat jejich zákonný akademický titul nebo popřípadě jeho zkratku udělený členským státem původu nebo posledního usazení, a to v jazyce tohoto státu. Hostitelské členské státy mohou stanovit, že za tímto titulem musí následovat název a sídlo zařízení nebo zkušební komise, která jej udělila.

2. Je-li možné zaměnit akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

KAPITOLA VI

USTANOVENÍ K USNADNĚNÍ ÚČINNÉHO VÝKONU PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB ZUBNÍCH LÉKAŘŮ

A. Zvláštní ustanovení o právu usazování

Článek 9

1. Hostitelský členský stát, který požaduje od svých státních příslušníků pro první přístup k některé z činností uvedených

v článku 1 důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům členských států potvrzení prokazující splnění těchto podmínek bezúhonnosti nebo dobré pověsti vyžadovaných v uvedeném členském státě vydané příslušnými orgány členského státu původu nebo předchozího usazení.

2. Nepožaduje-li členský stát původu nebo posledního usazení pro přístup k dotyčné činnosti důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, může hostitelský členský stát požadovat od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení výpis z rejstříku trestů, nebo neexistuje-li, rovnocenný doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu nebo posledního usazení.

3. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit přístup k dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro potvrzení nebo doklady, které vydaly.

4. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 10

1. Platí-li v hostitelském členském státu právní a správní předpisy, které se týkají zachovávání bezúhonnosti nebo dobré pověsti včetně ustanovení o kázeňských postizích v případě závažného profesního pochybení nebo odsouzení za trestný čin a které souvisejí s výkonem některé z činností uvedených v článku 1, předá členský stát původu nebo posledního usazení hostitelskému členskému státu nezbytné informace o opatřeních nebo kázeňských postizích profesní nebo správní povahy, které byly přijaty vůči dotyčné osobě, a o trestních postizích týkajících se výkonu povolání v členském státě původu nebo posledního usazení.

2. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením

činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit výkon dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro informace, které byly předány podle odstavce 1.

3. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 11

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedené v článku 1 nebo její výkon potvrzení o fyzickém a duševním zdraví, přijme jako dostatečný důkaz v tomto smyslu doklad, který se v těchto případech požaduje v členském státě původu nebo posledního usazení.

Nepožaduje-li členský stát původu nebo členský stát posledního usazení takové potvrzení pro přístup k dotyčné činnosti nebo její výkon, přijme hostitelský členský stát od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení potvrzení vydané příslušným orgánem těchto států, které odpovídá potvrzením hostitelského členského státu.

Článek 12

Doklady uvedené v článcích 9, 10 a 11 nesmějí být při předložení starší tří měsíců.

Článek 13

1. Řízení o přijetí oprávněné osoby k přístupu k některé z činností uvedených v článku 1 podle článků 9, 10 a 11 musí být skončeno co nejdříve a nejpozději tři měsíce po předložení veškerých dokladů týkajících se dotyčné osoby, aniž tím jsou dotčeny lhůty, které mohou vyplynout z případného odvolání podaného v závěru tohoto řízení.

2. V případech uvedených v čl. 9 odst. 3 a čl. 10 odst. 2 stává žádost o přezkum běh lhůty uvedené v odstavci 1.

Dotázaný členský stát musí odpovědět ve lhůtě tří měsíců.

Hostitelský členský stát po obdržení odpovědi nebo po uplynutí zmíněné lhůty pokračuje v řízení podle odstavce 1.

Článek 14

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo její výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí hostitelský členský stát, aby byla dotyčné osobě nabídnuta rovnocenná forma a vhodná formulace místopřísežného nebo čestného prohlášení.

B. Zvláštní ustanovení o volném pohybu služeb

Článek 15

1. Požaduje-li některý členský stát od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo pro její výkon povolení profesní organizace či sdružení nebo zapsání či členství v nich, osvobodí tento členský stát od této povinnosti státní příslušníky členských států pro případ poskytování služeb.

Oprávněná osoba poskytuje služby se stejnými právy a povinnostmi jako státní příslušníci hostitelského členského státu; zejména podléhá kázeňským opatřením profesní nebo správní povahy platným v tomto členském státě.

Pro tento účel a jako doplněk k prohlášení uvedenému v odstavci 2, které se týká poskytování služeb, mohou členské státy, aby umožnily užití kázeňských opatření platných na svém území, stanovit dočasnou automatickou registraci v profesní organizaci či sdružení či formální členství nebo zápis do seznamu za podmínky, že se tím nezpozdí ani nijak neztíží poskytování služeb a že to nepřinese poskytovateli služby dodatečné výdaje.

Přijme-li hostitelský členský stát opatření k provedení druhého pododstavce nebo se dozví o skutečnostech odporujících těmto ustanovením, neprodleně o tom uvědomí členský stát, v němž je oprávněná osoba usazena.

2. Hostitelský členský stát může stanovit, že oprávněná osoba musí učinit před příslušnými orgány předběžné prohlášení týkající se poskytování jejích služeb, pokud s výkonem těchto služeb bude spojen dočasný pobyt na jeho území.

V naléhavých případech může být toto prohlášení učiněno v co nejkratší době po poskytnutí služeb.

3. V souladu s odstavci 1 a 2 může hostitelský členský stát požadovat od oprávněné osoby předložení jednoho nebo několika dokladů obsahujících tyto údaje:

- prohlášení uvedené v odstavci 2,
- potvrzení osvědčující, že oprávněná osoba vykonává dotyčné činnosti v souladu se zákony členského státu, ve kterém je usazena,
- potvrzení, že oprávněná osoba je držitelem jednoho nebo několika diplomů, osvědčení či jiných dokladů o dosažené kvalifikaci požadovaných pro poskytování dotyčných služeb a uvedených v této směrnici.

4. Doklad nebo doklady stanovené v odstavci 3 nesmějí být při předložení starší dvanácti měsíců.

5. Zbaví-li členský stát zcela nebo zčásti, dočasně nebo trvale některého ze svých státních příslušníků nebo státního příslušníka jiného členského státu usazeného na jeho území způsobilosti vykonávat některou z činností uvedených v článku 1, zajistí podle okolností dočasné nebo trvalé odnětí potvrzení uvedeného v odst. 3 druhé odrážce.

Článek 16

Je-li v hostitelském členském státě vyžadována registrace u subjektu sociálního zabezpečení podle veřejného práva, aby bylo možné vyrovnání účtů spojených s výkonem činností ve prospěch pojištěnců ze sociálního zabezpečení u pojišťovacích subjektů, osvobodí tento členský stát při poskytování služeb spojeném s přemístěním oprávněné osoby od tohoto požadavku státní příslušníky členských států usazené v jiném členském státě.

Ve všech případech poskytování služeb spojených s přemístěním oprávněné osoby může hostitelský členský stát požadovat, aby oprávněná osoba předem a v naléhavém případě následně v přiměřené lhůtě uvědomila dotyčný subjekt o poskytnutí služby.

C. Ustanovení společná pro právo usazování a volný pohyb služeb

Článek 17

1. Je-li v hostitelském členském státě užívání profesního označení týkajícího se některé z činností uvedených v článku 1 právně upraveno, mají státní příslušníci ostatních členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článku 2, čl. 7 odst. 1 a článku 19, profesní označení hostitelského členského státu, které v tomto státě odpovídá jeho podmínkám pro vzdělání, a používají jeho zkratku.

2. Odstavec 1 se rovněž vztahuje na užívání označení odborných zubních lékařů těmi, kdo splňují podmínky stanovené v článcích 4 a čl. 7 odst. 2.

Článek 18

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily oprávněným osobám získat informace o právní úpravě zdravotnictví a sociálního zabezpečení a popřípadě o pravidlech profesní etiky v hostitelském členském státě.

Pro tento účel mohou zřídit informační střediska, kde mohou oprávněné osoby získat nezbytné informace. Hostitelský členský stát může oprávněné osobě, která je v něm usazena, uložit povinnost tato střediska kontaktovat.

2. Členské státy mohou zřídit střediska uvedená v odstavci 1 při příslušných orgánech a subjektech, které určí ve lhůtě stanovené v čl. 24 odst. 1.

3. Členské státy zajistí, aby si oprávněné osoby ve svém zájmu a v zájmu svých pacientů případně osvojily jazykové znalosti nezbytné k výkonu jejich odborné činnosti v hostitelském členském státě.

KAPITOLA VII

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ PRO ZVLÁŠTNÍ SITUACI V ITÁLII

Článek 19

Od okamžiku, kdy Itálie přijme opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí, uznávají členské státy pro účely výkonu činností uvedených v článku 1 této směrnice diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažení kvalifikaci v oboru lékařství, které byly vydány v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolská studia lékařství nejpozději 18 měsíců po oznámení této směrnice, doplněné potvrzením vydaným příslušnými italskými orgány dokládajícím, že tyto osoby skutečně, v souladu se zákonem a jako hlavní činnost vykonávaly v Itálii činnosti uvedené v článku 5 směrnice 78/687/EHS po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení a že jsou oprávněny vykonávat dotyčné činnosti za stejných podmínek jako držitelé diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažení kvalifikaci uvedených v článku 3 písm. f) této směrnice.

Požadavek tříleté praxe uvedený v prvním odstavci se nevztahuje na osoby, které úspěšně absolvovaly nejméně tříletou odbornou

přípravu, kterou příslušné orgány uznaly za rovnocennou odborné přípravě uvedené v článku 1 směrnice 78/687/EHS.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Členské státy, které podmiňují uzavření smlouvy o poskytování zdravotní péče mezi zubním lékařem a zdravotní pojišťovnou získáním přípravné praxe, mohou stejnou povinnost uložit státním příslušníkům ostatních členských států, a to po dobu období osmi let od oznámení této směrnice. Délka praxe však nesmí přesáhnout šest měsíců.

Článek 21

V případě odůvodněných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů jiného členského státu potvrzení pravosti diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažení kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a uvedených v kapitolách II, III a IV a rovněž potvrzení skutečnosti, že oprávněná osoba splnila veškeré podmínky odborné přípravy stanovené ve směrnici 78/687/EHS.

Článek 22

Členské státy určí ve lhůtě stanovené v čl. 24 odst. 1 orgány a subjekty oprávněné k vydávání nebo přijímání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažení kvalifikaci a rovněž určí dokumenty a informace uvedené v této směrnici a neprodleně o nich uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 23

Tato směrnice se vztahuje rovněž na státní příslušníky členských států, kteří v souladu se nařízením (EHS) č. 1612/68 vykonávají nebo budou vykonávat některou z činností uvedených v článku 1 v pracovním poměru.

Článek 24

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18 měsíců od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi. Itálie přijme tato opatření ve lhůtě

nejvýše šesti let a v každém případě v okamžiku, kdy přijme opatření nezbytná k dosažení souladu se směrnicí 78/687/EHS.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Setká-li členský stát v určitých oblastech při provádění této směrnice s vážnými obtížemi, prověří Komise tyto obtíže společně s dotyčným státem a vyžádá si stanovisko Výboru vyšších úředníků pro veřejné zdraví, zřízeného rozhodnutím 75/365/EHS ⁽¹⁾, naposledy pozměněného rozhodnutím 78/689/EHS ⁽²⁾.

Komise případně předloží Radě vhodné návrhy.

Článek 26

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 25. července 1978.

Za Radu

předseda

K. von DOHNANYI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 17.